

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudkyň Barbary Pořízkové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **U. E. N. E.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 2. 2015, č. j. MV-64030-4/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2017, čj. 11 A 89/2015-74, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 24. 2. 2014 zrušilo Ministerstvo vnitra podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, žalobci povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 téhož zákona mu stanovilo lhůtu 30 dnů k vycestování z území České republiky. Žalovaná rozhodnutím ze dne 27. 2. 2017 nevyhověla podanému odvolání a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u městského soudu, který v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení rozsudku městského soudu. Součástí kasační stížnosti je také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel po výzvě soudu svůj návrh na odkladný účinek odůvodnil tím, že má v České republice čtyři děti, na které dle svých možností přispívá finančně i výchovně. S dětmi se stýká, jak nejčastěji je to možné. Domnívá se, že zpretrhání vazeb s dětmi by mělo negativní dopad na jejich vývoj, výchovu a zejména psychiku. Značně by tím utrpěl i on sám. Je si plně vědom svého prohřešku z minulosti, uložený trest však již řádně vykonal a za jeho mladickou nerozvážnost by neměly trpět děti jeho další nepřítomností v jejich životě.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřila.

[5] Nejvyšší správní soud k tomu uvádí následující. Pravidelně je odkladný účinek spojován s tzv. řádnými opravnými prostředky, např. odvoláním, kdy účinky rozhodnutí správního orgánu nenastávají až do doby rozhodnutí o něm, je-li podán. K účelu tohoto institutu se ve vztahu k ústavní stížnosti vyjádřil také Ústavní soud např. v usnesení sp. zn. IV. ÚS 581/06 ze dne 11. 10. 2006: *„Účelem tohoto procesního institutu je vytvoření časového prostoru pro posouzení ústavní stížnosti tak, aby před rozhodnutím soudu nedošlo k nevratným krokům, po nichž by se jeho rozhodování stalo jen akademickým cvičením a ochrana ústavně zaručených základních práv a svobod by byla toliko iluzorní“*. Jeho závěry lze aplikovat i na odkladný účinek kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval např. v usnesení ze dne 24. 2. 2010, čj. 6 As 6/2010-61, že institut odkladného účinku je primárně spjat se žalobou jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení NSS ze dne 27. 1. 2012, čj. 2 As 132/2011-115).

[7] Jde-li o kasační stížnost, soudní řád správní tuto možnost zásadně nepřipouští (§ 107 s. ř. s.), a to právě s ohledem na skutečnost, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem. Soudní řád správní však současně stanoví výjimku z tohoto pravidla, tj. že odkladný účinek kasační stížnosti lze v určitých případech přiznat za přiměřeného použití podmínek stanovených v § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Uvedené ustanovení (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) stanoví, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Soud v takových případech prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu ještě před vlastním meritorním rozhodnutím. Proto musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé (mimořádné) případy. Stěžovatel, který se domáhá přiznání odkladného účinku, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[8] Stěžovatel na základě shodných důvodů žádal o přiznání odkladného účinku již v řízení před městským soudem. Městský soud návrhu nevyhověl, přičemž stěžovateli vytknul, že z jeho návrhu nevyplývá, jak konkrétně má rozhodnutí žalované zasáhnout do života stěžovatelových dětí, jaký s nimi udržuje styk a jak se podílí na jejich výchově.

[9] Stěžovatel byl Nejvyšším správním soudem vyzván, aby svůj původní návrh na přiznání odkladného účinku doplnil o důvody, ze kterých by vyplývala jím tvrzená újma. V doplnění, které na základě této výzvy zaslal, však důvody uvádí opět se stejnou mírou obecnosti, jako tomu bylo v žalobním řízení. Navzdory odůvodnění usnesení městského soudu o nepřiznání odkladného účinku a výzvě Nejvyššího správního soudu k doplnění jeho návrhu, neposkytl stěžovatel soudu žádná konkrétní tvrzení ohledně jeho styku s dětmi, jejich finanční podpoře ani způsobu, jakým se podílí na jejich výchově. Stěžovatel v podstatě jen velmi obecně tvrdí, že nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti

pokračování

způsobí zpřetrhání vazeb s jeho dětmi. Své tvrzení však již žádným způsobem neupřesňuje ani nedokládá.

[10] Jak již bylo řečeno, charakter odkladného účinku spočívá v jeho mimořádnosti, přičemž především platí zásada presumpce správnosti rozhodnutí správních orgánů, resp. soudů. Je toliko na stěžovateli, aby soudu předložil všechny argumenty, na základě kterých se domnívá, že by výkon rozhodnutí znamenal pro něj nepoměrně větší újmu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám. Taková tvrzení však stěžovatel soudu nepřednesl.

[11] V daném případě tak dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny nebyly. Nejvyšší správní soud proto podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal.

[12] Rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2017

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu